
ROZKOŁYSAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg fut rozkołysze sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozzuchwalić się, przestać się hamować; przen: Bowiem ten mární Oliel [*tj. ciało – źródło słabości*] ná śwowolney pałzy/ Kiedy sie rołkołysze/ pewnie ftrącą nálzy. Ano go obłudny świát pięknie k łobie wabi *RejWiz* 190.

Formacje współrdzenne cf KOŁYSAĆ.